

BÍLÁ KNIHA

POLITIKA ROZŠÍŘOVÁNÍ EU

Předmluva

Luděk Niedermayer
europoslanec

Pandemickou krizi v rychlém sledu následuje krize energetická a bezpečnostní. Obě mají, i přes úsilí a podpory od vlád, dopady do našeho každodenního života. V dobách ohrožení a krizí pak vyniknou hodnoty a přínosy, které nám poskytuje naše zapojení do evropského společenství. Členství v Evropské unii a společný postup při řešení těchto krizí ve spolupráci s našimi evropskými partnery je naší největší nadějí na řešení velkých problémů dnešního světa, které nás bohužel v minulých letech hojně provázely.

Je důležité, abychom nezapomínali, jaký význam a přínosy pro nás Unie má a zároveň si i uvědomovali její slabá místa. To je cesta jak přispět k tomu, aby Unie v budoucnu fungovala ještě lépe. Dnes již totiž není skoro žádná větší politická agenda, která by nebyla propojena s evropskou integrací – dopady fungování Unie, její úspěchy i neúspěchy při řešení problémů, tak zprostředkovaně pociťujeme každodenně ve svém běžném životě. Je přitom zcela jasné, že krize, kterým čelíme, pak dalece přesahují hranice členských států a jediná cesta k jejich řešení je ve spolupráci.

Zapomínat nesmíme ani, jak velký přínos má dobře fungující Unie i v „dobrých časech“. Výročí 30 let fungování jednotného trhu, které jsme slavili na začátku roku, je jen jednou z připomínek. Stejně tak je jasné, že cesta k levné a bezpečné energetice vede právě přes rozvoj společného trhu, a nikoliv přes izolaci jednotlivých zemí či regionů.

Jsem rád, že na textu TOP týmu z.s., který je výsledkem diskuse mladých pravicově, či středově smýšlejících lidí, je vidět, že generace mladých lidí si uvědomuje, jak jsou i národní politické otázky dotčeny evropskou politikou a přirozeně vede svou diskuzi o jejich řešení za propojení obou rovin – národní i evropské.

Jako europoslanec rád vidím, že se text snaží postihnout aktuální otázky české politiky zasazené do evropského kontextu. TOP tým navíc ukazuje, že umí jít do detailu při posuzování problémů a výzev a hledání nejlepších řešení. Dělá mi velkou radost, že se mladí lidé z TOP týmu ve svém volném čase detailně a kompetentně zabývají i velmi složitými otázkami a hledají přístup k jejich řešení, který vychází ze stavu a potřeb života v České republice. Respektuje to jeden z důležitých rysů dnešního světa - tedy to, že řešení problémů není jednoduché a cesta k němu vede jen přes jejich hluboké pochopení.

Mimochodem, opak tvrdí jen populisté a dle toho jejich „vládnutí“ vypadá. Jsem rád, že všude tam, kde to je relevantní, se texty inspiroují či kriticky reflektují postup našich evropských partnerů.

Je zjevné, že v dnešní době musíme spolu hledat cesty, jak udělat svět (nejen pro Evropany) bezpečnější, stabilnější a odolnější. Začít musíme i u sebe a postarat se o to, abychom byli našim evropským partnerům oporou a inspirací. Jsem proto rád, že si autoři dali práci nad komplikovanými tématy a při tom prokázali vysokou kompetenci a ochotu hledat kompromisy. Právě takový přístup by měl být v rámci nadcházejících diskusí pravidlem. Pokud Vás zajímá názor mladých lidí na problémy, které rezonují společností a na jejich řešení věřím, že Vás tato publikace zaujme. Srdečně Vás zvu i k přečtení všech 8 dalších bílých knih sepsaných v letošním roce, jakož i k přečtení 9 bílých knih z roku loňského. Věřím, že Vás nezklamou a čas strávený nad jejich čtením bude i pro Vás časem dobře využitým.

Zahraniční sekce TOP týmu

Tým autorů: Jan Gondek (garant), Pavel Havlíček, Ondřej Pospíšil, Martin Silnica

Úvod

Politika rozšiřování Evropské unie je z pohledu České republiky dlouhodobou prioritní oblastí zahraničně-politického zájmu. Týká se to nejen oblasti západního Balkánu, ale i Turecka a východní Evropy. V celé řadě regionů došlo v poslední době k významnému posunu. Albánie a Severní Makedonie se na začátku českého předsednictví v Radě EU přesunuly z kategorie čekatelských zemí mezi státy, které oficiálně zahájily přístupové rozhovory. Bosně

a Hercegovině doporučila Evropská komise udělení kandidátského statutu, přestože konečné rozhodnutí leží na České republice a dalších členských státech.

Ještě významnější posun nastal v oblasti východní Evropy. Poslední zasedání Evropské rady přijalo rozhodnutí o zařazení Ukrajiny a Moldavska mezi kandidátské země. Gruzii se uznaly její evropské aspirace a zemi byla předložena celá řada podmínek pro další vyjednávání. Země také dostala jasně stanovená kritéria, která musí naplnit, aby se mohla k členství v Evropské unii posunout o trochu blíže.

Česká republika všechny tyto procesy dlouhodobě podporuje. Během svého předsednictví v Radě EU usiluje o jejich zesílení a zintenzivnění. Ráda by vedla dialog takovým způsobem, aby se situace na západě Balkánu a ve východní Evropě stabilizovala a v delší perspektivě vedla k užší spolupráci s Evropskou unií a pozdějšímu konečnému členství všech zmíněných zemí.

Popis současného stavu

Ruská válka proti Ukrajině, která trvá již osmý měsíc, ovlivnila na evropském kontinentě prakticky vše. Zničila víru mnohých západních občanů i politiků, že by se současné Rusko pod Putinovým vedením mohlo stát standardním členem mezinárodního společenství a spolehlivým obchodním partnerem. Konflikt zlikvidoval předchozí chladné vztahy mezi EU a Moskvou. Už před válkou se opíraly mimo jiné o princip selektivního angažmá, což je jedna z pěti hlavních evropských zásad. Za současné situace ovšem není aktuální.

Konflikt povzbudil většinu unijních zemí, aby zajistily maximální podporu Ukrajině a její obraně proti Rusku. Poměrně záhy se před Evropskou unií vynořilo dilema, jak daleko zajít v sankcích proti Kremlu, aniž by přitom EU zcela podkopala svoji vlastní ekonomickou a energetickou situaci. Válečný konflikt Ruska proti Ukrajině otevřel debatu o tom, jakými prostředky je možné z Evropy vytvořit bezpečný, stabilní a globálně udržitelný region. Ruská agrese v konečném důsledku povzbudila EU, aby uznala dlouhodobé aspirace Ukrajiny, Moldavska a Gruzie a vydala se cestou integrací nových zemí. Před konfliktem to byl přitom pro Evropu jen obtížně představitelný krok.

Tato situace mění dosavadní dynamiku ve vztazích zmíněných států s Českou republikou i celou Evropskou unií. Kišiněv a Kyjev přivádí do nové kapitoly politiky rozšiřování. Oba státy by v přístupových rozhovorech mohly dokonce předběhnout některé země západního Balkánu, pokud budou ve svých snahách dostatečně efektivní a ambiciózní, což samozřejmě může podnítit další vývoj ruské agrese. V případě Gruzie se vytvořil silný rámec podmíněnosti, který Brusel efektivněji využije, aby tlačil na gruzínské elity ve věcech reformního úsilí v zemi.

Závěry posledního formálního zasedání Evropské rady znovu otevřely starší debatu o konceptu *širší Evropy* (tzv. WiderEurope) a o kompatibilitě myšlenek o geopolitickém chápání Evropy se současnými politikami Východního partnerství a politiky rozšiřování. Česká republika vnímá tyto oblasti velmi citlivě.

Státy západního Balkánu se pokouší vstoupit do Evropské unie již více jak dvacet let. Celý proces se přitom příliš nehýbe. Postup otevírání jednotlivých kapitol je poměrně komplikovaný, bruselská administrativa rozsáhlá a západobalkánské elity nevykazují příliš velkou ochotu provádět hluboké strukturální reformy. Velká část tamních obyvatel ztratila veškerou naději, že by se situace do budoucna zlepšila. Mladí lidé z těchto zemí každým rokem masově utíkají. Země západního Balkánu od roku 2016 evidují degradaci demokracie a lidských práv. Demokratické instituce jsou nefunkční, korupce narůstá a promítá se do všech oblastí života občanů, což možný přístup do EU ještě více podryvá. Evropská unie v minulosti nevykazovala dostatečně důrazný a jednoznačný, hodnotově orientovaný přístup vůči negativní politické realitě na západním Balkánu. Ta se někdy označuje termínem *stabilokracie*.

Budoucnost evropského přístupu vůči východní Evropě a západnímu Balkánu

Jednou ze zásadních otázek právě probíhajícího českého předsednictví je budoucí nastavení evropských politik vůči oběma klíčovým regionům. Evropská politika s názvem Východní partnerství představuje dědictví polsko-švédské spolupráce. Ta vyvrcholila během předchozího českého předsednictví v květnu roku 2009. Letos se objevilo mnoho hlasů, které považují tuto politiku za mrtvou nebo nerelevantní pro unijní zájmy v regionu. Tyto výzvy přitom nereagují jen na ruskou agresi na Ukrajině, ačkoli hraje v současné krizi zásadní roli.

Významné problémy v oblasti politiky vůči východní Evropě představují situace v Bělorusku, neustále probíhající válka o Náhorní Karabach a čerstvě získaný status kandidátská země pro Moldavsko a Ukrajinu. Vůči Bělorusku byla pozastavena veškerá činnost v souvislosti s represivní politikou tamního diktátora Lukašenka. Moldavsko a Ukrajina jako kandidátské země představují určité rozdělení politiky Východního partnerství. Všechny zmíněné faktory pak dohromady ohrožují formát Východního partnerství, protože během relativně krátké doby ztratilo celou řadu tradičních spojenců a podporovatelů. I Česká republika v důsledku ruské agrese na Ukrajině již neklade takový důraz na regionální přístup vůči východní Evropě.

Pro české předsednictví znamenají výše uvedené změny jednoznačnou výzvu. Je nutné zprostředkovat debatu mezi příznivci Východního partnerství a tradičně vlažnějšími členskými zeměmi, které by se s oslabením východní politiky smířily nebo i souhlasily se zastavením jakéhokoli budoucího rozšiřování EU. Bude zásadní vyjít vstříc nové podobě Evropského politického společenství, které bylo inaugurováno v Praze. Stejně tak ale musíme být vstřícní k politice Východního partnerství. Mezi oběma koncepty je nutné najít jasně vymezenou polohu a hodnotu, kterou mají pro nejbližší partnery ČR i EU. Oba pohledy přitom musí zůstat kompatibilní, musejí se vzájemně posilovat. Společenství bude více (geo)politickou

a normativní záležitostí v oblasti vysoké politiky, kdežto Východní partnerství praktickým přístupem. Ten bude sloužit k plnění konkrétních úkolů vycházejících z tradiční spolupráce, k přímé komunikaci mezi EU a východními zeměmi, k pravidelným regionálním summitům nebo zapojení státních i nestátních partnerů na různých úrovních.

Oba formáty mají minimálně jedno společné – musejí aktivně napomáhat hlavnímu cíli, tedy bližší spolupráci a integraci zainteresovaných zemí do evropských struktur v reálně krátkém čase, nikoli v dlouhodobém horizontu, jak je tomu v případě politiky rozšiřování. Je naprosto zásadní, aby spolupráce jasně a rychle ukázala konkrétní přínosy. Občané

jednotlivých zemí je musí vnímat, pokud chceme udržet stabilní podporu integrace nových zemí do Evropské unie, a to i s ohledem na bezpečnostní a politické výzvy, kterým čelí východní Evropa, západní Balkán a celé evropské sousedství.

Pro Moldavsko, Ukrajinu a Gruzii to znamená, že musejí v různé míře prohloubit a zintenzivnit své vztahy s EU. České předsednictví nastavilo nový trend – zve nejbližší spojence na zasedání evropských ministrů. Tento trend je potřeba udržet, abychom dokázali překonávat společné výzvy a pomáhat se „socializací“ zemí s evropskými partnery v rámci evropských mechanismů. V letošním roce byli přizváni zahraniční ministři třech zmíněných zemí na neformální zasedání – tzv. *Gymnich* – v Praze, kde se zúčastnili části programu. Evropský parlament v dřívější rezoluci o budoucnosti Východního partnerství vyzval, aby se tyto státy zapojily do tzv. *komitologie* a dalších vnitřních procesů Evropské unie.

Pro západobalkánské země bude klíčové pokračovat v již dříve nastavených procesech. Je však nutné je podstatně zintenzivnit. Geopolitická snaha Ruska, Číny a Turecka se s konfliktem na Ukrajině vyhrtila a stala pro EU neúprosnou. Šest západobalkánských států nelze vnímat jako autentické partnery na cestě do Evropské unie. I tak bychom ale měli udělat maximum a vyvinout tlak na změnu situace a posílení proevropských tendencí uvnitř těchto zemí. Evropská unie je jejich nejvýznamnějším donorem i partnerem a jako taková si musí určovat podmínky hry. To se týká i geopolitického vymezení západního Balkánu vůči ruské agresi, která pro evropský kontinent představuje existenciální hrozbu. Zájmem České republiky i Evropské unie je posílení postavení spojenců v regionu, obnova reformy a zastavení úpadku demokracie i dalších základních norem a hodnot. Jen tak se budou moci dané státy k EU více přiblížit.

V rámci politiky rozšiřování musí EU přehodnotit svůj současný přístup. Vyjednávání s jednotlivými zeměmi se v posledních letech téměř zastavilo, což představuje určitou demotivaci k reformám pro dotčené státy. Na druhé straně ovšem jednotlivé státy EU s velkou oblibou hájí status quo, a to i tváří v tvář posilování vlivu Ruska a Číny. Bulharsko a Řecko takto rády využily svého práva veta v případě Severní Makedonie.

Musíme uznat novou realitu. Aktivita v rámci východoevropských zemí byla obnovena a do celého procesu proudí nová energie. Ve svém důsledku pomohla obnovit přístupové rozhovory s Albánií, Severní Makedonií a Bosnou a Hercegovinou v létě letošního roku. Pro nové kandidátské země je potřeba uplatnit standardní objektivní proces, který stojí na jasně měřitelných ukazatelích a flexibilnějším přístupu členských zemí EU. Řada unijních států bude muset jednoduše překonat některé své předsudky, pokud chceme odstranit bariéry v dalším postupu. Projev německého kancléře Olafa Scholze v Praze ukázal, že bude

potřeba proměnit pořádky v samotné Evropské unii před dalším rozšířením. Jde zejména o její institucionální zakotvení a politický proces rozhodování.

Východiska a zájmy České republiky

Pro EU a Českou republiku je důležité co nejdříve identifikovat a realizovat takové kroky, které by vedly k členství Ukrajiny, Moldavska a dalších zemí západního Balkánu v Evropské unii,

a Gruzii a Arménii členství přiblížily v konkrétních časových horizontech. Klíčové zde bude bezpečnostní hledisko. Unie si musí v regionu budovat pozici silného aktéra, jenž se bude aktivně snažit bránit posilování ruského vlivu.

Poválečná obnova Ukrajiny bude klást vysoké nároky na rozpočet EU. Stejně tomu bude s předvstupní pomocí Moldavsku. Finanční náklady přinese i finální zařazení obou zemí k příjemcům unijních prostředků určených na politiku soudržnosti. Otevření jednotného trhu a volného pohybu pracovních sil z nových států se může setkat s odporem části veřejnosti, zejména pak v kontextu předvídané nepříznivé ekonomické situace. Lze očekávat zvýšený tlak na přijetí přechodných období. Zkušenost s integrací zemí v letech 2004 a 2007 nicméně ukazuje, že vliv volného pohybu nových pracovních sil v EU byl buď neutrální, nebo dokonce pozitivní, pokud jde o HDP, HDP per capita a míru zaměstnanosti. Kladně ovlivněny mohou být ve výsledku i sociální systémy nově přijatých zemí. Z rozšíření volného trhu budou moci těžit i české podnikatelské subjekty.

Česká republika má na východní Evropu tradičně silné vazby. Proto si v rámci svého předsednictví v Radě EU vybrala danou problematiku za jednu ze svých zahraničně-politických priorit. Souvisí to jednak s českými východisky, ale i zájmy v daném regionu. Česká republika chce hrát významnější roli a nabízet své zkušenosti a znalosti, aby se region transformoval v bezpečnější, stabilnější a lépe prosperující území.

Během léta se udála řada akcí, která zapojila východní partnery do evropských diskuzí. Akce vyvrcholily na přelomu srpna a září *Gymnichem* ministrů zahraničí a pokračovala sérií debat Fóra pro Ukrajinu v rámci mezinárodní konference s názvem Fórum 2000. Podzimní měsíce byly věnovány Východnímu partnerství a oblasti západního Balkánu v rámci akce Podnikatelské fórum Východního partnerství a inauguračnímu summitu Evropského politického společenství (EPC) dne 6. října 2022. Ten nabídl další příležitosti, jak zapojit nové evropské partnery do spolupráce s EU.

EPC rozšířila debatu o ruské válce proti Ukrajině a umožnila neformální společné setkání evropských, západobalkánských i východoevropských lídrů. To lze považovat za

událost, která přinesla nejvýraznější výsledky. Česká republika by ráda poukázala na evropskou podporu pro vznik demokratického Běloruska i svoji ochotu hledat nové způsoby, jak komunikovat s běloruskou opozicí i občanskou společností. Česká diplomacie se dlouhodobě věnuje i práci s médii a úsilí zvýšit společenskou odolnost.

Výše zmiňované aktivity a tempo je nutné udržet. Během klíčových podzimních měsíců je potřeba pokračovat v prioritách západobalkánské a východoevropské agendy. Pro EU bude tento čas obdobím energetické krize, rostoucí inflace, kulminující migrace z Ukrajiny i možné eskalace válečného konfliktu ze strany Ruska. Náročná bude kompletní socio-ekonomická situace včetně dlouhodobé péče o ukrajinské uprchlíky, která musí v rámci naší země i Evropy pokračovat.

Plány českého předsednictví vypadají v otázkách východní politiky a Balkánu velmi ambiciózně. Stále však existuje celá řada neznámých včetně rozsahu dopadů války na Ukrajině. Těžko lze odhadnout, jak se budou chovat západobalkánské elity a jak rozsáhlé budou následky ukrajinské krize na západní společnost. Jakýkoli zlom ve válce na Ukrajině může ohrozit i sousední Moldavsko a destabilizovat oblast západního Balkánu, zejména Bosnu a Hercegovinu. Bělorusko můžeme *de facto* považovat za okupovanou zemi, kde jsou přítomni ruští vojáci. Podobná situace může nastat v Gruzii a v jejích okupovaných částech na severu a západu země. Je bezpodmínečně nutné, aby Evropská unie našla a udržela jednotu a dostatečně silnou politickou vůli k reakci na současnou krizi. Musí spolupracovat v místními partnery a zvýšit jejich odolnost vůči ruskému tlaku.

Závěr

Evropu v nadcházejících měsících a letech čekají náročné časy. Budou úzce spjaté s pokračující ruskou agresí ve východní Evropě, následnou poválečnou rekonstrukcí, ale i současnější post-covidovou transformací společnosti, ekonomik a dosavadního fungování mezinárodního řádu.

Všechny tyto aspekty přinášejí Evropské unii a České republice jako předsedající zemi celou řadu složitých výzev. Zároveň jsou příležitostí, aby se téma východní Evropy a západního Balkánu přeneslo do centra pozornosti Bruselu. Iniciativy Východního partnerství je nutné provázat s nově nabytými příležitostmi Evropského politického společenství

a samotného procesu rozšiřování Unie. Ten je od léta aktuální pro dvě ze šesti zemí.

Česká republika má až do konce roku unikátní příležitost formovat procesy, které dotčené země posunou blíže na cestě do EU. Východní partnerství i vztahy s Ruskou federací je nutné zrevidovat. Zároveň je potřeba naplánovat nové příležitosti v rámci GlobalEurope-NDICI

a propojit je s globálními ambicemi Evropské unie. To pomůže ovlivňovat multilaterální pořádek i nejbližší okolí, které postihuje celá řada krizí či válečných konfliktů.

Můžeme využít celou řadu nástrojů nejen v bilaterální oblasti, ale i na mezinárodní scéně. V následujících letech markantně vzroste význam Ukrajiny, až se bude po ukončení válečného konfliktu rekonstruovat a obnovovat. Samostatnou kapitolu tvoří plány v rámci české zahraniční rozvojové spolupráce (ZRS), na které se chce Česká republika prioritně zaměřit,

a humanitární pomoc východní Evropě, zejména Bosně a Hercegovině, Gruzii a Moldavsku.

Navrhovaná opatření

- TOP tým podporuje budoucí začlenění zemí západního Balkánu, Ukrajiny, Moldavska a Gruzie do evropských struktur. Zdůrazňujeme však nutnost reformy, která musí předcházet. Jde zejména o hlasovací mechanismus v Radě EU v některých klíčových oblastech, především ve společné zahraniční a bezpečnostní politice.
- TOP tým, YEPP a mateřské organizace usilují o hlubší integraci šesti zemí západního Balkánu, Ukrajiny a Moldavska do evropských struktur, širšího euroatlantického společenství včetně NATO. Náš požadavek vychází z přímé české a evropské geopolitické potřeby, aby se balkánský region začlenil do západních struktur.
- TOP tým apeluje na českou politickou komunitu, aby propojovala spolupráci české mládeže s mladými lidmi v zemích západního Balkánu. Primární formou spolupráce mohou být společné formální i neformální akce účastí stakeholderů a neziskových organizací mládežnické politiky.
- TOP tým požaduje po české vládě, aby umožnila přijetí vízové liberalizace pro občany Kosova, jejichž vláda splnila veškeré nutné podmínky a opatření. Bezvízový přístup pro Kosovo by měl být prosazován i na úrovni EU.
- TOP tým považuje za žádoucí rozvíjet diskuze o reformě politiky rozšiřování na evropské půdě a usilovat o konkrétní kroky, které dotčené země přiblíží k EU. Vyzýváme TOP 09, aby dbala na dostatečnou pozornost české diplomacie vůči balkánskému a východoevropskému regionu, zejména v období, kdy může z vládnoucí pozice tuto agendu více ovlivňovat.
- TOP tým se chce angažovat v akcích, které zvýší povědomí české společnosti o regionu západního Balkánu a východní Evropy, zejména Ukrajiny a Moldavska. Klademe důraz na potřebu jejich bližší spolupráce s ČR a EU.
- TOP tým se zavazuje navázat spolupráci s mládežnickými politickými organizacemi, které prosazují hodnoty a principy podobné evropským, v zemích západního Balkánu, východní Evropy a Turecka. Spolupráce může probíhat cestou společných akcí, výměnných pobytů a podobných činností. Předpokládáme, že pomůžeme v regionu vybudovat novou generaci lídrů, kteří budou prosazovat užší vztah s EU.

Bibliografie a další zdroje

- (1) Agenda for the Czech Foreign Policy 2022. Dostupné z: <https://www.amo.cz/en/agenda-for-czech-foreign-policy/agenda-for-czech-foreign-policy-2022/>
- (2) Pavel Havlíček, "The Czech Republic and the Eastern European agenda: many challenges, new opportunities". Dostupné z: <https://neweasterneurope.eu/2022/08/02/the-czech-republic-and-the-eastern-european-agenda-many-challenges-new-opportunities/>
- (3) Pavel Havlíček in Stockholm Centre for Eastern European Studies, "The Future of the EU's Eastern Partnership Policy: 'Back to the Basics and Value Origins'". Dostupné z: <https://sceeus.se/en/publications/the-future-of-the-eus-eastern-partnership-policy-back-to-the-basics-and-value-origins/>
- (4) Fredrik Löfdquist Pavel Havlíček Pavlína Janebová Romain LeQuiniou Sofia Strive, "Ukraine's membership of the EU is a long way off, but we must start preparing right now". Dostupné z: <https://neweasterneurope.eu/2022/06/22/ukraines-membership-of-the-eu-is-a-long-way-off-but-we-must-start-preparing-right-now/>
- (5) Turan.az, Results of war in Ukraine will consolidate new geopolitical reality – Czech expert. Dostupné z: https://www.turan.az/ext/news/2022/10/free/Interview/en/10882.htm?fbclid=IwAR1WpdJ4Yb7CBxrz32D1Fm5NSDqefFJPoDvQjub0UvZxqe9nte5_1hz5Cgg
- (6) Politika rozšiřování EU na západním Balkáně – Asociace pro mezinárodní otázky. AMO.cz - Asociace pro mezinárodní otázky [online]. Dostupné z: <https://www.amo.cz/cs/agenda-pro-ceskou-zahranicni-politiku/politika-rozsirovani-eu-na-zapadnim-balkane/>